

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Haymo||nis Episcopi Hal-||berstatten[sis] Homiliarum,
nunc sexto || maiori [pro] ante hac unquam dili||gentia
excusarum, || Pars ...**

praeter omnes omnium appendices, accesserunt iam recens homiliae
aliquot piæ, ante hoc tempus excusæ nusquam

Pars Aestivalis

Haimo <Altissiodorensis>

Haimo <Halberstadensis>

Coloniae, 1551

VD16 H 222

Ab initio & ante secula creata sum, & Ecc[lesiastic]i. 24.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39335

Plebitur oratio saluatoris: Pater, da ut sicut ego Ioh. 17
& tu unum sumus, ita & isti in nobis unum sint:
non equalitate naturæ, sed participatione gloriæ.
Ad quã nos adducere dignetur, q̄ cū patre & sp̄s
sancto uiuit & regnat in seculũ seculorum, Amen.

LECTIO LIBRI ECCLE:

stastici, omnibus festis diebus
beatæ uirgini dicatis com-
munis, Eccle. XXIII.

Ab initio & ante secula creata sum, &
usque ad futurum seculum non desinam. Et
reliqua.

Lectiõis huius capitulum, quod ex libro Sapi-
entiæ sumptum cognoscitur, specialiter lau-
dem æternæ dei sapientiæ, per quam omnia
creata sunt, commẽdare uidetur. Sed hæc particu-
la a catholicis & eruditis patribus in solennitate p-
petuæ uirginis Mariæ, de qua eadem dei sapientiæ
carnem assumpsit, ad legẽdum ordinata est: & po-
test pars quædam illius non incongrue eidem dei
genitrici aptari, quæ ab ipsa dei sapientiæ cre-
ata est, ut per illam ad redimendam humanã na-
turam dei filius sine humana concupiscentia crea-
retur. Quid enim absurdum, quid ue contrarium
est, si hoc quod ait, [In omnibus requiem quæsiui,
& in hereditate domini morabor,] dei genitrici
conuenire dicamus? ipsa quippe in omnibus re-
quiem quæsiuit, quæ ut in requie sempiterna par-
XX iij

- tem inuenire posset, prima omnium uirginitatem suam sine macula seruare deuouit, sicut angelo Gabrieli domini conceptionem nunciante respōdit:
- Luc. 1.** Quomodo fiet istud, quoniam uirum non cognosco: id est, ne cognoscerem disposui. Ipsa in hareditate domini morata est, quæ non peccādo a possessione domini discessit, sed integram suam animam a concupiscentia, & carnem a corruptione seruans, portio hareditatis dei effecta est, cantans cum propheta & dicens: Etenim hareditas mea
- Psal. 15.** præclara est mihi. Cuius personæ conuenire uideatur quod sequitur: [Tunc præcepit & dixit mihi creator omnium, & qui creauit me, requieuit in tabernaculo meo.] Quis autem creator omnium credendus sit, Iohannes in euangelio declarat, qui cum dixisset, In principio erat uerbum, & uerbum erat apud deum, adiecit: Omnia per ipsum facta sunt, & sine ipso factum est nihil. Et Dauid: Omnia in sapientia fecisti. Iste igitur creator omnium in eius tabernaculo requieuit, quando uerbum dei per quod omnia facta sunt, ut homo uerus fieret, intra uirginis uterum carnē suscepit. Quapropter cesset latrare Manichæorum hæretico grunnitu præsumptio, qui ausi sunt dicere Christum ex uirgine ueram non assumplisse carnem. Dicat autem ipsa dei sapientia in persona uirginis: [Qui creauit me, requieuit in tabernaculo meo, & dixit mihi: In iacob inhabita, & in Israel hareditare.] Iacob qui supplantator interpretatur, illorum significat actiones, qui ut in uirtutibus animæ proficere ualeant, uiriliter uitiorum blādimenta calcant. In illis ergo habet dei sapientia habitaculum, qui uitia supplantantes, hoc habent in opere, quod la

cob signat in nomine, sicut ipse dicit in Apoca-
 lypsi: Et inhabitabo in illis, & inambulabo, Israel
 uero idem Iacob appellatus est, postquam ange-
 lum superans, deum uidere meruit, unde merito
 uir uidens deum interpretatur. Igitur post supplā-
 tationem uitiorum, ad contemplationem dei ten-
 dens anima, hæreditas efficitur dei sapientiæ, id
 est, Christi, iuxta illud Apostoli: Hæredes quidem
 dei, cohæredes autem Christi. Iubetur nihilo
 minus & in electis mittere radices, id est, cogitatio-
 num suarum semina illorum mentibus occulta in-
 spiratione immittere, quos nouit fructum boni
 operis germinare. Non ergo in reprobis, sed in ele-
 ctis radices mittit, in quorum cordibus ita radici-
 bus spiritalibus bona ligatur uoluntas, ut ante-
 quam ad maturitas fructum perueniat, non are-
 scant. Sed qui modo euntes & fientes mittunt se-
 mina sua in furor, uenientes ueniēt cum exul-
 tatione portantes manipulos &c. a pio iudice au-
 dientes, Venite benedicti patris mei, percipite re-
 gnum quod uobis paratum &c. Esurui enim, & Mat. 25.
 dedistis mihi manducare &c. Sequitur.

Et sic in Sion firmata sum, & in ciuitate
 sanctificata similiter requieui, & in Ierusa-
 lem potestas mea.

Sion in ipsa Ierusalem posita est, non solum ad
 defensionem munitior, sed etiam ad contemplan-
 dum sublimior, unde cōgrue speculū uel specula-
 tio interpretatur. Cuius nominis interpretatio
 congruit ecclesiæ, quæ ne inuisibilem hostium in-
 fidis pateat, superiora per spiritale desiderium pe-
 tit, atque caelestia per mentis munditiam contem-

Psal. 60. platur, orans cum propheta & dicens: Estomihidomine turris fortitudinis. Ciuitas autem sanctificata, sancta ecclesia est, quæ ab illo sanctificari seopratur, cui quotidie in oratione dicit: Sanctificetur nomen tuum, consideras sollicitè admonitionem domini, dicentes: Sancti estote, quia ego sanctus sum deus uester. In ciuitate ergo sanctificata dei sapientia requiescit, quia in illorum mentibus requiescit, qui sanctimoniam diligunt. Quod uero subditur, [Et in Ierusalè potestas mea:] ad hoc pertinet, quia quandam potestatem in illorum cordibus tenet, qui uisionem intimæ pacis toto affectu diligunt. Sequitur:

Et radicaui in populo honorificato, & in partes dei mei hæreditas illius.

Rom. 2. Populum honorificatum, populum dicit sanctum: quia ut ait Apostolus, gloria, honor & pax in omnem animam hominis operantis bonum. In tali ergo populo radicaſſe dicuntur, qui nõ flatu tentationis uelut fauilla rapiuntur, sed firmiter in amore dei radicati perseuerant, iuxta admonitionem Apostoli, dicentis: In charitate radicati & fundati, ut possitis comprehendere cum omnibus sanctis, quæ sit longitudo, latitudo & sublimitas & profundum. Huius igitur populi partes, dei hæreditas est, qui eius amori nil anteponunt, & in eius comparatione nihil carum æstimant, de quibus in lege dicitur: Tribui autem Leui non dabis hæreditatem: Ego enim pars & hæreditas illius. **Deu. 18.** Et de quibus ait Psalmista: Beata gens cuius est dominus deus eius, &c. Et ipse clamans dixit ad **Psal. 143.** **Psal. 15.** illum: Dominus pars hæreditatis meæ & calicis

mei tu es, &c. Qui ergo tales sunt, ad perseverantiam tendere debent, unde & subditur:

Et in plenitudine sanctorum detentio mea. ¶ Plenitudo sanctorum, perfectio est operum. Plenitudinem habent, qui in bonis operibus consumuntur: quam plenitudinem concedere nobis dignetur, qui est benedictus in secula seculorum, Amen.

IN DIE SANCTO ASSUMPTIONIS DEIPARÆ VIRGINIS MARIE.
Luce. X.

In illo tempore: Intrauit Iesus in quoddam castellum, & mulier quædam Martha nomine, excepit illum in domum suam. Et reliqua.

Conditor & redemptor humanæ naturæ dominus Iesus Christus, non solum ad se uenientibus uerbum uitæ annunciabat, sed etiã circueiſens ciuitates & castella, ut euangelium refert, cæleſte regnũ omnibus euãgelizabat. Cumq; iuxta hanc conſuetudinem per diuerſa diſcurreret loca, [intrauit quoddam castellum,] ut præſens euangelij lectio narrat, [& mulier quædam Martha nomine, excepit illum in domum suam.] Excepit autem illum quaſi hoſpitem, quaſi peregrinum, quaſi illum qui non haberet ubi caput reclinaret. Et adhuc excepit illum quaſi uirum magnũ & prophetam eadem deuotione, qua uidua Sareptana quõdam Eliam Prophetam ſuſceperat. Suſcepit illum, ſuſcipienda ab illo: ſeminans & ſua